

N:o 145.

AF Herr **A. P. Lind:** *Om underdånig skrifvelse angående ändring af 23 § Fiskeristadgan.*

Vid sistlidet års riksdag framlade Herr C. J. Ödman ett förslag om ändring i 23 § af gällande fiskeristadga rörande dels fredningstid för hummer och dels den storlek, som under den loffliga tiden fick fångas af såväl hummer som ostron efter ett visst utsatt mått och att den undermåliga borde af fiskaren genast åter utkastas på stället der de upptogos.

Denna förenämnda motion blef remitterad till Andra Kammaréns Tillfälliga Utskott N:o 2, som i utlåtande erkände nyttan och behofvet af äskade förändringen, men likväl afstyrkte motionen på den grund, »att Riksdagen redan i skrifvelse till Kongl. Maj:t den 22 Maj 1878 i underdånighet anhållit, att Kongl. Maj:t genom sakkunnige personer täcktes låta företaga en fullständig revision af Kongl. fiskeristadgan». Detta förhållande var för motionären och dem, som med honom instående, icke obekant, hvilket kan visas deraf, att i motionen var förutsagda Riksdagens beslut omnämndt. I afvaktan på denna revisions tillkomst och trädande i arbete hade jag tänkt mig att låta frågan bero, men då någon revision ännu icke afhörts och de många fiskare och fiskhandlare, som finnas inom mitt kommitentskap, icke allenast före detta gifvit sitt missnöje tillkänna med frågans fördröjande till en obekant framtid, utan äfven nu i en särskildt till mig stäld skrift, undertecknad af icke mindre än 62 fiskare och fiskhandlare, anhållit, att jag måtte göra framställning hos Riksdagen för dess bemedlande till förändring af gällande föreskrifter i afseende på hummerfångsten och dess fredningstid;

alltså, och under åberopande af de skäl, som i föregående årets motion N:o 20 äro anförda, vill jag i första rummet fästa Riksdagens upp-

märksamhet på dels fredningstiden, dels storleken å hummer, som får under tillåtna tiden fångas, dock med någon ändring i fredningstiden och det mått, som i fjorårets motion föreslogs, hvilket har sin grund i det uttalande, som fiskhandlare och fiskare gifvit vid handen, hvilka alla i saken äro praktiska män, och hvilket uttalande man bör beakta, jemte det att hummerfisket skulle årligt bli jemnare och till mera fromma för fiskaren, samt mera smaklig för konsumenten. I afseende på ostronfisket håller jag mig vid fjorårets förslag oförändradt. Yrkas därför att Riksdagen må besluta:

till Kongl. Maj:t aflåta skrifvelse med anhållan, det täcktes Kongl. Maj:t utfärda kungörelse om ändring af fiskeristadgan den 29 Juni 1852 § 23, som önskas må erhålla följande lydelse:

Fiske efter hummer må icke idkas från och med den 1 Juli till och med den 1 Oktober, samt fiske efter ostron icke idkas från och med den 1 Maj till och med den 1 September.

Ej heller må vid hummerfiske hummer, som i längd icke håller 7 decimaltum, beräknadt från hufvudets spets till ändan af stjerten, och vid ostronfiske ostron, som i diameter eller bredd icke håller två decimaltum, fångas, utan skola, när hummer eller ostron under denna storlek upptagas, desamme genast åter utkastas på stället, der de upptogos.

De här ofvan nämnda skrivelser från fiskare och fiskhandlare och, så vidt man får tro enskilda handbref, flera lära vara att förvänta, skola blifva öfverlemnade till det Utskott, som får denna motion till behandling.

Stockholm den 14 Februari 1880.

A. P. Lind.
